

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0601 van 16 februari 2016
in de zaak RvVb/1415/0481/A/0466

In zake: de heer **Theodoor GORISSEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Antoon LUST
kantoor houdende te 8310 Assebroek (Brugge), Baron Ruzettelaan 27
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer Tom LOOSE

verwerende partij

belanghebbende partijen: de heer **Khalil BOUGRAYNE** en mevrouw **Silvia BARRACO**, wonende te 3630 Maasmechelen, H. Vrankenstraat 20

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gilles DEWULF
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Pres. Kennedypark 6/24

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 8 april 2015, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 18 maart 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen van 11 mei 2007 verworpen.

De deputatie heeft aan de belanghebbende partijen onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een ééngezinswoning en een vrijstaande garage.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 3630 Maasmechelen, H. Vrankenstraat 20 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 1014B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 7 augustus 2015 stelt de voorzitter van de Raad vast dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist. De behandeling van de zaak is toegewezen aan de eerste kamer.

De verzoekende partij heeft een nota met opmerkingen ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor korte debatten op 15 september 2015.

De heer Tom LOOSE, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

De verzoekende partij en de belanghebbende partijen zijn, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Artikel 16 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges bepaalt dat de afwezigheid van procespartijen, bij regelmatige oproeping, de geldigheid van een zitting niet belet.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

1.

Op 6 november 2006 dient de rechtsvoorganger van de belanghebbende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een ééngezinswoning en een vrijstaande garage.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 1 september 1980 vastgesteld gewestplan 'Limburgs Maasland', deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen verleent op 11 mei 2007 een stedenbouwkundige vergunning aan de rechtsvoorganger van de belanghebbende partijen.

De verzoekende partij vraagt op 11 juni 2008 de vernietiging van deze beslissing bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak.

Op 11 april 2011 vernietigt de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen, waarna dat

college op 10 juni 2011 opnieuw een stedenbouwkundige vergunning verleent aan de rechtsvoorganger van de belanghebbende partijen.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 6 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 18 oktober 2011 gunstig, onder voorbehoud van de evaluaties van de natuurtoets (door het provinciaal natuurcentrum) en de watertoets (door de provinciale dienst water en domeinen).

Na de hoorzitting van 18 oktober 2011 beslist de verwerende partij het administratief beroep niet in te willigen en, onder voorbehoud van een gunstig advies in verband met de natuurtoets en de watertoets, een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

In zijn aanvullend verslag van 1 december 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, met verwijzing naar het ongunstig advies van de provinciale dienst water en domeinen, ongunstig, behalve wanneer wordt opgelegd dat de ondergrondse constructie niet als kelder mag gebruikt worden, maar alleen als overstroombare kruipkelder.

De verwerende partij beslist op 15 december 2011 onder die voorwaarde het administratief beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Tegen deze beslissing stelt de verzoekende partij een beroep tot vernietiging ervan in bij de Raad. Bij arrest met nummer A/2014/0745 van 4 november 2014 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 15 december 2011.

2.

Na een nieuw verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 15 januari 2015 en de hoorzitting van 20 januari 2015 beslist de verwerende partij op 18 maart 2015 het administratief beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE Vereenvoudigde Procedure

De voorzitter van de Raad stelt in voormelde beschikking van 7 augustus 2015 vast:

- dat de Raad de beslissing van de verwerende partij van 15 december 2011 bij arrest van 4 november 2014 met rolnummer A/2014/0745 vernietigt en aan de verwerende partij de injunctie oplegt binnen drie maanden vanaf de betekening van dat arrest een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep;
- dat voormeld arrest van de Raad met een aangetekende brief van 18 november 2014 betekend is aan de verwerende partij;

- dat de verwerende partij de bestreden beslissing op 18 maart 2015 genomen heeft en dat de bij injunctie opgelegde termijn om een nieuwe beslissing te nemen, overschreden is;
- dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, in het arrest met nr. 230.559 van 17 maart 2015 oordeelt dat de door de Raad voor Vergunningsbetwistingen bij injunctie opgelegde beslissingstermijnen moeten worden beschouwd als vervaltermijnen;
- dat de verwerende partij, op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht niet meer bevoegd was de bestreden beslissing te nemen, zodat het lijkt dat de verwerende partij haar bevoegdheid overschreden heeft bij het nemen van de bestreden beslissing, die daardoor dan onwettig is;
- dat deze onwettigheid er toe kan leiden dat de Raad de bestreden beslissing te vernietigen, onder meer omwille van de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de in voormelde beschikking van de voorzitter van de Raad van 7 augustus 2015 vastgestelde feiten correct zijn en ziet geen reden om af te wijken van de inmiddels door de Raad met het arrest A/2015/0407 van 30 juni 2015 ontwikkelde rechtspraak.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, bepaalt:

“Na registratie van een verzoekschrift kan de voorzitter van het [bestuursrechts]college of de door hem aangewezen bestuursrechter binnen een ordetermijn van dertig dagen na de datum van registratie van het verzoekschrift ambtshalve onderzoeken of:

1° het beroep doelloos is;

2° het beroep klaarblijkelijk onontvankelijk is;

3° het [bestuursrechts]college klaarblijkelijk onbevoegd is om van het beroep kennis te nemen;

4° het beroep alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep doelloos of klaarblijkelijk onontvankelijk is, of dat de Raad klaarblijkelijk onbevoegd is en of het beroep alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet noodzakelijk is.

2.

De vraag of de verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen binnen de daarvoor bepaalde vervaltermijn, heeft betrekking op de temporele bevoegdheid van de verwerende partij

om de bestreden beslissing te nemen en raakt de openbare orde, zodat de Raad dit ambtshalve onderzoekt.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft zich, als cassatierechter, in het arrest met nr. 230.559 van 17 maart 2015 uitgesproken over de principiële vraag of de termijn, die de Raad aan de vergunningverlenende overheid in een vernietigingsarrest oplegt om een nieuwe beslissing te nemen, al dan niet een vervaltermijn is.

In dat arrest oordeelt de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, als cassatierechter, duidelijk dat een in een vernietigingsarrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, met toepassing van het toen geldend artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, opgelegde termijn om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep, alleen kan afwijken van de duur van de in het toen geldend 4.7.23, §1, tweede lid VCRO bepaalde vervaltermijn, maar niet van de aard ervan.

Dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, in een eerder arrest een ander standpunt heeft ingenomen, doet daar geen afbreuk aan.

3.

De vaststelling dat een vergunningverlenende overheid, na de vernietiging van een vergunningsbeslissing door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, buiten de door de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het vernietigingsarrest, op basis van het toen geldend artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, opgelegde termijn, een nieuwe beslissing heeft genomen over het administratief beroep, moet derhalve tot de conclusie leiden dat deze vergunningverlenende overheid een vervaltermijn heeft overschreden om die beslissing te nemen, waardoor die nieuwe beslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding.

Een zaak waarin dit vastgesteld wordt, kan worden beslecht met korte debatten.

4.

De Raad oordeelt dat de verwerende partij de bestreden beslissing genomen heeft buiten de aan de verwerende partij in voormeld vernietigingsarrest opgelegde vervaltermijn.

De Raad kan en moet vaststellen dat de bestreden beslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding en op basis van dit ambtshalve middel de bestreden beslissing vernietigen.

5.

Het ambtshalve middel is gegrond.

VI. TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

Wanneer de door de Raad opgelegde vervaltermijn, waarbinnen de verwerende partij een nieuwe beslissing moest nemen, verstreken is, moet het administratief beroep van de belanghebbende, conform artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, geacht worden stilzwijgend te zijn afgewezen.

Onverminderd hetgeen bepaald is in artikel 4.7.23, §3, tweede lid VCRO, impliceert het verstrijken van deze termijn, waardoor de bevoegdheid van de verwerende partij zonder meer uitgeput is, dat de verwerende partij geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing meer kon nemen, maar integendeel, conform artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO, aan de belanghebbende, als

indiener van het administratief beroep, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing moest bezorgen.

Dit alles heeft evenzeer als gevolg dat de Raad de verwerende partij niet kan bevelen binnen een welbepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij. Er is immers, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, een stilzwijgende beslissing waarmee het administratief beroep van de belanghebbende geacht wordt te zijn afgewezen.

Voor zover de verwerende partij tot op heden, conform artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO, aan de belanghebbende, als indiener van het administratief beroep, geen kennisgeving van de stilzwijgende beslissing bezorgd heeft, is de termijn, waarbinnen men zich bij de Raad in rechte kan verzetten tegen dergelijke stilzwijgende beslissing, nog niet beginnen lopen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het ambtshalve middel is gegrond.

2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 18 maart 2015, waarbij aan de heer Khalil BOUGRAYNE en mevrouw - Silvia BARRACO onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van een ééngezinswoning en een vrijstaande garage op een perceel gelegen te 3630 Maasmechelen, H. Vrankenstraat 20 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 1014B.

3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 16 februari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Lieselotte JOPPEN

Eddy STORMS